ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Pavla Molka a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **D. K.**, zast. Mgr. Alenou Kuhnovou, advokátkou se sídlem Ulrichovo nám. 737, Hradec Králové, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 5. 2022, č. j. OAM-6040-15/ZM-2022, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové - pobočky v Pardubicích ze dne 31. 8. 2022, č. j. 52 A 36/2022-38,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalovaný rozhodnutím uvedeným v záhlaví neprodloužil platnost žalobcova povolení k dlouhodobému pobytu ve formě zaměstnanecké karty dle § 44a odst. 11 ve spojení s § 46e odst. 1 a § 37 odst. 2 písm. a) ve spojení s § 56 odst. 2 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců"), jelikož žalobce nesplňoval podmínku trestní zachovalosti ve smyslu § 174 téhož zákona.

[2] Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal žalobu ke Krajskému soudu v Hradci Králové - pobočce v Pardubicích (dále jen „krajský soud"), který ji zamítl rozsudkem uvedeným v záhlaví. Jednou z podmínek pro prodloužení zaměstnanecké karty je trestní zachovalost žadatele, tedy skutečnost, že ve výpisu z evidence rejstříku trestů nemá

záznam, že byl pravomocně odsouzen za spáchání trestného činu. Žalobce tuto podmínku nesplňuje, jelikož byl trestním příkazem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 24. 11. 2021, č. j. 4 T 83/2021-124, pravomocně uznán vinným ze spáchání přečinu ublížení na zdraví z nedbalosti dle § 148 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní zákoník"), spočívajícího v zavinění dopravní nehody se zraněním. Neprodloužení zaměstnanecké karty z důvodu nesplnění podmínky trestní zachovalosti je možné pouze v případě, že důsledky jejího neprodloužení budou přiměřené důvodu neprodloužení. Žalobce nemá na území České republiky rodinné příslušníky. Ačkoliv argumentuje přátelskými vazbami, tyto vazby nijak nekonkretizoval a zůstal pouze v rovině obecných tvrzení. Jelikož na území ČR pobývá od května 2020, nelze zpřetrhání těchto vazeb považovat za nepřiměřený zásah do jeho soukromého života. Krajský soud proto neshledal důvodnou námitku nepřiměřenosti dopadů rozhodnutí do soukromého života žalobce.

[3] Ohledně situace na Ukrajině (žalobcova země původu) krajský soud uvedl, že žalobce v současnosti pobývá na území ČR na základě dlouhodobého víza za účelem strpění pobytu. Neprodloužení platnosti zaměstnanecké karty proto nemůže založit obavu spojenou s vycestováním z území ČR.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření ke kasační stížnosti

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel") podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost z důvodů dle § 103 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.").

[5] Žalovaný v napadeném rozhodnutí stěžovatele nesprávně poučil, že proti tomuto rozhodnutí nelze podat odvolání. Dle judikatury Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS") měl mít stěžovatel právo na odvolání ke Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „komise"). Toto právo mu bylo nesprávným poučením žalovaného odepřeno. Krajský soud o věci meritorně rozhodl, ačkoliv dle judikatury měl žalobu odmítnout a postoupit věc k posouzení komisi. Žalovaný ani krajský soud proto nepostupovali dle právních předpisů a v souladu s judikaturou NSS.

[6] Stěžovatel si na území ČR vybudoval řadu přátelských vazeb. Pokud by měl ČR opustit, vnímal by to jako závažný zásah do svého soukromého života, zvláště za situace, kdy byl za způsobení dopravní nehody již potrestán. Stěžovatel zde má finanční závazky ze smlouvy o půjčce. V případě návratu na Ukrajinu by kvůli tamější nejisté situaci mohla být návratnost půjčky ohrožena. Není také jisté, jestli by se mohl zapojit do pracovního procesu a nemusel by pomáhat ve vojenské oblasti. Stěžovatel je přesvědčen, že krajský soud pouze převzal argumentaci žalovaného.

[7] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti navrhl její zamítnutí. Odvolání jako řádný opravný prostředek proti rozhodnutí vydanému z důvodu uvedeného v § 168 odst. 3 zákona o pobytu cizinců je vyloučeno poslední větou tohoto ustanovení. Odkaz stěžovatele na judikaturu NSS není případný, jelikož se tato judikatura vztahuje k dřívější právní úpravě. Poučení v napadeném rozhodnutí tedy bylo správné a krajský soud nepochybil, když žalobu věcně projednal. Ohledně námitky dopadu rozhodnutí do soukromého života žalovaný uvedl, že stěžovatel dne 27. 6. 2022 požádal o udělení dlouhodobého víza za účelem strpění pobytu na území dle § 33 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců a dne 9. 8. 2022 bylo této žádosti vyhověno. Držitel dlouhodobého víza

za účelem strpění pobytu na území může být na území ČR zaměstnán, a to na základě rozhodnutí o povolení k zaměstnání dle § 97 písm. d) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zaměstnanosti“).

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[8] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[9] Kasační stížnost není důvodná.

[10] Vzhledem k tomu, že stěžovatel uplatnil v kasační stížnosti také důvod podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., zabýval se NSS nejprve tímto důvodem a pro stručnost odkazuje na judikaturu ohledně posouzení toho, jaké vady naplňují tento kasační důvod (viz např. rozsudky NSS ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75, č. 133/2004 Sb. NSS, nebo ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004-73, č. 787/2006 Sb. NSS). Stěžovatel nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku spatřuje v tom, že krajský soud pouze převzal závěry žalovaného. Krajský soud se však v napadeném rozsudku vypořádal se všemi žalobními námitkami, přičemž své vlastní závěry srozumitelným způsobem odůvodnil. Pouhá skutečnost, že dospěl ke stejným závěrům jako žalovaný, nezpůsobuje nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku.

[11] Dle § 44a odst. 11 věty první zákona o pobytu cizinců platí, že ministerstvo neprodlouží platnost zaměstnanecké karty mimo jiné v případě, *je-li důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti zaměstnanecké karty (§ 46e).*

[12] Dle § 46e odst. 1 zákona o pobytu cizinců platí, že ministerstvo zruší platnost zaměstnanecké karty mimo jiné z důvodů uvedených v § 37 tohoto zákona.

[13] Dle § 37 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců platí následující: *Ministerstvo dále zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže* ***nastal některý z důvodů uvedených*** *v § 56 odst. 1 písm. a), c), d), g), h) a j) až l) nebo* ***v § 56 odst. 2*** (zvýraznění provedl NSS).

[14] Dle § 56 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců platí, že ministerstvo cizinci neudělí dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, *jestliže nesplňuje podmínku trestní zachovalosti (§ 174).*

[15] Dle § 168 odst. 3 zákona o pobytu cizinců platí, že rozhodnutí ministerstva vydaná mimo jiné, jde-li o skutečnosti uvedené v § 56 odst. 2 písm. a), *nabývají právní moci jejich oznámením a nelze proti nim podat odvolání.*

[16] Ze správního spisu vyplývá, že stěžovatel byl trestním příkazem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 24. 11. 2021, č. j. 4 T 83/2021-124, pravomocně uznán vinným ze

spáchání přečinu ublížení na zdraví z nedbalosti dle § 148 odst. 1 trestního zákoníku. Tohoto přečinu se dopustil tím, že dne 26. 6. 2021 nepřizpůsobil rychlost jízdy svým schopnostem, vlastnostem vozidla a zejména stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, čímž uvedl své vozidlo do smyku, při kterém narazil do motocyklu, jehož řidič následně musel být hospitalizován. Z důvodu nesplnění podmínky trestní zachovalosti dle § 174 zákona o pobytu cizinců, tedy podmínky, podle níž cizinec *nemá ve výpisu z evidence Rejstříku trestů záznam, že byl pravomocně odsouzen za spáchání trestného činu*, žalovaný napadeným rozhodnutím nevyhověl stěžovatelově žádosti o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty.

[17] Stěžovatel namítá, že měl být poučen o možnosti podat proti napadenému rozhodnutí odvolání. Daným rozhodnutím žalovaný neprodloužil platnost zaměstnanecké karty z důvodu dle § 56 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců, tedy z důvodu, že stěžovatel nesplňuje podmínku trestní zachovalosti. Stěžovatel nijak nerozporuje, že napadené rozhodnutí spadá do výčtu rozhodnutí uvedených v § 168 odst. 3 zákona o pobytu cizinců. U těchto rozhodnutí však již není dle poslední věty tohoto ustanovení odvolání možné. Tato věta byla do zákona o pobytu cizinců vložena zákonem č. 274/2021 Sb., kterým se mění zákon o pobytu cizinců, a to s účinností ode dne 2. 8. 2021. Stěžovatel má pravdu, že dřívější znění § 168 odst. 3 zákona o pobytu cizinců nevylučovalo podání odvolání proti rozhodnutí žalovaného uvedenému ve výčtu v tomto ustanovení, což potvrzovala i judikatura NSS (viz zejména rozsudek NSS ze dne 20. 8. 2020, č. j. 6 Azs 192/2020-21). Stěžovatel nicméně podal žádost o prodloužení zaměstnanecké karty až dne 17. 1. 2022, tedy již za účinnosti uvedené novely zákona o pobytu cizinců, která odvolání proti napadenému rozhodnutí výslovně vylučuje. Žalovaný proto postupoval v souladu s právními předpisy, když stěžovatele poučil, že proti napadenému rozhodnutí není odvolání přípustné a je třeba se prostřednictvím žaloby obrátit přímo na správní soud. Dřívější stěžovatelem zmiňovaná judikatura NSS, která přezkoumávala rozhodnutí vydaná za účinnosti dřívější právní úpravy, na projednávaný případ nedopadá. Tato námitka je proto nedůvodná.

[18] Stěžovatel dále upozorňuje na problematickou situaci na Ukrajině. Pro projednávanou věc je podstatné, že stěžovateli již bylo vydáno vízum za účelem strpění pobytu na území dle § 33 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, jak vyplývá z výpisu z evidence žalovaného (č. l. 21 spisu NSS). V takovém případě stěžovatel není povinen vycestovat na Ukrajinu, dokud je dané vízum platné (platnost končí dne 31. 3. 2023). Až v případě, že by dané vízum nebylo prodlouženo či bylo z nějakého důvodu zrušeno a v následném řízení o správním vyhoštění by byla posuzována stěžovatelova povinnost opustit území ČR, bylo by nutné se zabývat jeho obavami z návratu na Ukrajinu. Jak ale správně uvedl krajský soud v bodě 21. napadeného rozsudku, výsledek takového řízení nelze v současnosti předjímat. Skutečnost, že na území Ukrajiny probíhá válečný konflikt, proto není bez dalšího důvodem, který by způsoboval nepřiměřenost rozhodnutí o neprodloužení platnosti zaměstnanecké karty.

[19] Stěžovatel dále namítá, že vycestováním na Ukrajinu by došlo ke zpřetrhání jeho přátelských vazeb, které si vybudoval na území ČR. Dle rozsudku NSS ze dne 19. 4. 2018, č. j. 3 Azs 234/2017-28, platí, že „*břemeno tvrzení a důkazní o vylíčení otázek soukromého života tíží stěžovatele.*“ Lze též odkázat na rozsudek NSS ze dne 25. 11. 2021, č. j. 4 Azs 159/2021-37, dle kterého povinností cizince je, aby „*doložil relevantní informace a uváděl konkrétní tvrzení vztahující se k dopadům předmětného rozhodnutí do jeho soukromého a rodinného života.*“ Stěžovatel v řízení před žalovaným ke svému soukromému

a rodinnému životu neuvedl žádné skutečnosti a v žalobě uvedl, že s přáteli, které si našel v práci, podniká výlety, akce, tráví s nimi volný čas a stýká se s jejich rodinami. Taková tvrzení nemohou založit důvodnost námitky nepřiměřeného zásahu do soukromého a rodinného života stěžovatele. Ze správního spisu vyplývá, že stěžovatel pobývá na území ČR od 6. 5. 2020, kdy mu byla vydána zaměstnanecká karta (výpis z evidence na č. l. 7 správního spisu). Lze proto souhlasit se závěrem krajského soudu uvedeným v bodě 18. napadeného rozsudku, že s ohledem na dobu, po kterou stěžovatel pobýval na území ČR, nelze zpřetrhání vazeb na území ČR považovat za nepřiměřený zásah do jeho soukromého a rodinného života.

[20] Co se týče povinností plynoucích ze smlouvy o půjčce, tento závazek lze plnit i po návratu na Ukrajinu. Navíc, jak upozornil již žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti, stěžovatel může na základě víza za účelem strpění pobytu požádat o povolení k zaměstnání dle § 97 písm. d) zákona o zaměstnanosti, na jehož základě může být na území ČR zaměstnán a své povinnosti z výše uvedené smlouvy nadále plnit.

IV. Závěr a náklady řízení

[21] Z výše uvedeného vyplývá, že napadený rozsudek krajského soudu není nezákonný z důvodů namítaných v kasační stížnosti. Proto NSS kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl podle § 110 odst. 1 s. ř. s.

[22] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl v řízení úspěch, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady v řízení o kasační stížnosti nevznikly. Žádný z účastníků proto nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. listopadu 2022

JUDr. Pavel Molek
předseda senátu